

Från när Ellen Norlund och Siri Jennefelt började bygga den centrala lerfiguren.

FOTO: MALMÖ DOCKTEATER

En muddring genom tid och rum i Orlando a biography

SOFIELUND

Tid, minnen och alla våra slumrande jag är en röd tråd i Orlando a biography på Malmö dockteater. Men även lera och lergökar spelar en betydande roll.

Scenkonstnären Ellen Norlund och kompositören Siri Jennefelts föreställning och installation Orlando a biography har urpremiär på Malmö dockteater den 11 november. Den är fritt baserad på Virginia Wolfs bok Orlando och Sally Potters film från 1992. Föreställningen beskriver Ellen Norlund och Siri Jennefelt som audiovisuell, då den främst bygger på bilder och ljud.

– Vi genomför olika typer av muddring. Vi muddrar upp minnen, prylar och ljud, från olika tider och olika människor, säger Ellen Norlund.

Scenen är full med prylar, det mesta kommer från hennes mamma och mormor.

– Min mamma har extremt mycket saker på sin vind. Hon har samlat på allt utan urskillning. Jag gjorde en muddring och tog med mig saker från henne och mormor hit. Varje år har mamma tagit samma foton, av en strand löv och snö, de är som återkommande tidslager. Vad händer när man plockar fram dem?, säger Ellen Norlund.

Runt scenen hänger hennes mammas och mormors gamla lakan, som en skyddande sänghimmel. Publiken leds varsamt in, som genom en sluss.

– Det här ska vara ett skyddat rum, ett eget rum där vi får göra vad vi vill. Det är också ett skört rum. Att bjuda in publik känns jätteläskigt samtidigt som vi önskar att fler människor får vara i det här, säger Ellen Norlund.

Siri Jennefelts muddring av ljud från olika tider har bland annat varit i högar av gamla kassetband. Mitt i rummet tronar en stor lerfigur. Den har inte bara en central plats i rummet, utan även i föreställningen.

– Vi längtade efter att få testa och känna på lera och vi ville se vad vi kunde göra med fyra kilo lera, säger Ellen Norlund.

Figuren innehåller 56 lergökar.

– Lergök har en väldigt skör klang och den är svår att spela, samtidigt som den är så folklig och finns i alla kulturer, säger Siri Jennefelt.

Samtidigt som de byggde på lergestalten läste de och pratade om Orlando. Det var två parallella spår, som från början inte var tänkta att mötas.

– Men vi insåg snabbt att lergökarna handlar om vind och luft, vind som förändrar. Vind genomsyrar boken. När man är ensam kan man börja höra röster i vinden, nästan som hallucinationer. Men det kan också vara att ropa efter sig själv, efter ett jag som inte fått existera. Enligt Orlando bär vi på 2 552 olika jag, alla jag får inte plats, vissa får slumra och kommer inte fram förrän man möter en person eller plats. Det blir en förhoppning om att låta nya jag muddras fram, säger Ellen Norlund.

Orlando levde i 400 år, både som man och kvinna.

– Vad händer när människor får tillgång till ett så långt liv och en gränslöshet, när man rör sig fritt i tid och minnen. Samtidigt var Orlando ensam och letade efter mening på olika vis, säger Ellen Norlund.

Föreställningen, som spelas till den 19 december, är coronaanpassad, med bland annat en publik på 15 personer per speltillfälle.

Åse-Marie Nilsson

ase-marie.nilsson@lokaltidningen.se